

sagde, at det er ikke nok, at man skriver Avisartikler eller holder Tale i Rigsdagen om Arbejdsløsheden, der skulde Andet til. Deri er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem, og han præciserede det, der skulde til, nærmere derhen, at han udtalte, at det fremfor Alt var Sparksomhed, det gjaldt om, som hver Enkelt skulde anvende hos sig selv og i sin egen Kreds. Ogsaa i dette Punkt er jeg ganske enig med det ærede Medlem, kun skal jeg tilføje, hvad jeg føler mig overtydet om, at han ogsaa vil give mig Ret i, at det ogsaa i saa Henseende ikke alene er Ord, det gjælder om, men Exemplet; thi Exemplets Magt er, som bekendt, meget stor. Det ærede Medlems Foredrag forekom mig ellers at være i høi Grad fuldt af Misforstaaelser; lige fra det Punkt, hvor han talte om at dele Sækkelse ud i Potter, og indtil de allerførste statsøkonomiske Grundfæstninger, forekom det mig, at han var i lige stor Bidsfarelse; thi jeg har albrig hørt, at Sækkelse nogeninde er uddelt i Potter. Det ærede Medlem maa sikkerlig ikke være meget kjendt med Landboforholdene, hvad der kan være rimeligt nok (En Stemme: Det er det metriste System, han har tænkt paa!) Det kan det ikke være; thi saa havde han sagt „Sitte“. Det ærede Medlem staar i det Hele paa det gamle Standpunkt, nemlig paa den frie Konkurrences Standpunkt; han er endnu en varm, ubetinget Tilhænger af det. I den Henseende har han ikke forladt sin Ungdoms Ideal, men staar akkurat paa samme Standpunkt som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad). Da Lovforslaget om Børns og unge Menneskers Arbejde i Fabrikker for fire Aar siden var til Behandling her i Thinget, udtalte det ærede Medlem overfor mig, at, naar jeg sagde, at den frie Konkurrence trængte til et Korrektiv, og at det gav sig tilkjende ved det nævnte Lovforslag, saa var det Noget, han slet ikke kunde forstaa; derom kunde der slet ikke være Tale. Alle Nationaløkonomer vare af den Mening, at Verden kan helbredes ved den frie Konkurrence. Det var, om ikke Ordene, saa Meningen af det ærede Medlems Udtalelser. Jeg spurgte, hvilke Statsøkonomer han sigtede til, og han svarede da Professor Scharling. Det ærede Medlem, som vi nu ere saa heldig at have her i Thinget, kan maaske faae Leilighed til at udtale, om han ogsaa saaledes holder paa det, saa at sige fordømte, System, det vil sige fordømte i den Forstand, at det skulde være eneraadende og ikke trænge til sine Korrektiver. Senere, da Lovforslaget om Understøttelseskasser kom til Behandling her i Thinget, indbragt af flere Medlemmer, sagde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad), at Forslaget var en Præmie paa Lediggang. Der var ogsaa i det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) igaar, saavel som det, vi hørte

af det ærede Medlem fra Storehedinge (Scavenius), Noget, som mindede om denne „Præmie paa Lediggang“. De ærede Medlemmer synes at være bleve sig selv lige. De talte om, at det var nok egentlig Forslagsstillernes Mening, at man skulde give Arbejderne Brød, uden at de overhoved behøvede at arbejde. Det var nok om trent baade Ordene og Meningene. Jeg skal siden komme til at vise, at, ligesaa lidt som det holdt Stik med Hensyn til Lovforslaget om Understøttelseskasser, ligesaa lidt holder det Stik nu. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), hvis Beltalenhed er meget stor, men hvis Tankers Dybde — det har jeg ofte havt Leilighed til at erfare, — ikke staar i Forhold til hans Beltalenhed, gav netop et glimrende Bevis herpaa igaar. Han sagde blandt Andet, at den nuværende Tilstand spottede alle økonomiske Love; thi det var i de allerbedste Tider for Arbejderne, sagde han, at Striker og Arbejdsstandsninger vare indtraadte, i en Tid, hvor Arbejderne aller mindst behøvede en forsøgt Fortjeneste. Ganske vist, saaledes ser det ud ved en overfladist Betragtning, som om det spottede alle økonomiske Love; men tænker man sig næiere om, vil man nok kunne forstaa, at Arbejdsstandsningen dengang kunde have en naturlig Grund, som vel ikke forsvarer den, men som i alt Fald viser, at den har sin Grund. Og lad mig ganske simpelt pege paa den overordentlige Svindel, som var indtraadt, paa, at Kapitalerne samlede uden Arbejde, paa den Nydelse og Luxus, som jeg er enig med det ærede Medlem i, at vi bør se at komme noget bort fra. Naar nu Arbejderne faae paa, hvorledes Kapitalerne samlede uden Arbejde, naar de faae paa al den Luxus og al den Nydelse og Ødselhed, og der samtidig kom Røster fra andre Lande herind — jeg behøver kun at minde om Kommunen i Paris — hvor naturligt saa, at Arbejderne sige til sig selv: Saaledes kunne vi ikke nyde, saaledes kunne vi ikke faae det, end ikke tilnærmelsesvis. Det er Sammenligningspunkterne, der gjør dem opsatte paa at ville have Mere; Sammenligningen med andre Borgere, der blive rige uden Arbejde og bruge deres Rigdom til Nydelse, er naturligvis det, der sætter ondt Blod, og som gjør, at det Vrigtige finder Næring. Derfor er det netop i en saadan Svindelperiode meget naturligt, at de onde Kræfter komme i Bevægelse; thi Samfundets øverste Spidser og Mellemklasser kunne ikke forsynde sig, uden at det virker nedad, uden at de samme Øyster styrkes nedad. Det ærede Medlem sagde endvidere, at der var ingen Arbejdsløshed nu. (Bille: Det har jeg ikke sagt.) Ja, jeg agter ikke at lægge det ærede Medlem Andet i Munden, end hvad han har sagt; han har sagt, at sammenlignelsesvis med, hvad det var for 4—5 Aar siden, var der ingen videre Trængsel. Saaledes var det ærede Medlems Ord eller Mening. Men lad det end være rigtig, og